

— ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΛΣΑΜΑ —

ΖΕΥΞΙΣ

Ἀπὸ τῇ Μύρρα ἐπῆρε τὰ γλυκόχειλα,
τὰ φρύδια ἀπὸ τὴν Ἀγλαΐα,
τοῦ ἐχάρισεν ἡ Αἰλαία τὸ χέρι της
καὶ τὰ μαλλιά της ἡ Λυδία.

Κι ἀπὸ τὶς Ὀμορφιᾶς ποὺ ἐτριγυρίσανε
τὸ μαγεμένο του κοντύλι,
ἔγραψεν ὁ τεχνίτης τὴν Ἑλένη του,
δροσόχαρη σὰν τὸν Ἀπρίλη.

ΣΤΑΛΕΣ

Ἔχει ζωὲς ὁλόγλυκες κι ἔχει ζωὲς πικρές,
εἶνε μορφὲς χλωμόλευκες καὶ πρόσωπα ροδαῖτα,
κάπου ἀργοστάζουν δάκρυα, κάπου λαλοῦν χαρές,
σκύβουν ἐδῶ τὰ γερατειὰ κ' ἐκεῖ γλεντοῦν τὰ νειᾶτα.

2

Κ' ἦσουν ἡ μυριοπόθητη κ' ἡ χλιοζήλευτῇ
μὲ τὴν περήφανη ματιά, μὲ τὰ γραμμένα φρύδια,
κ' ἦσουν τοῦ Κάστρου τῆς Ὠριᾶς ἡ ρήγισσα ἡ κλειστή,
μὰ τώρα ποιδὸς σοῦ ἐμάρανε τὰ σάρκινα στολίδια;

3

Δαφνοῦλες, δεντρολίβανα, θυμάρια τοῦ βουνοῦ,
κυπαρισσάκια λιγερά, λεῦκες παραπεονιάρες,
φέρτε μου λίγες εὐωδιές, πνοὲς τοῦ δειλινοῦ
κι ἀπλώσετε τὴ θλίψη μου μὲς τίς χλωρὲς σας χάρες.